

Kitekintés a jelenések világára, Selymes József atya műsora, 4. rész

Fontosabb jelenések ismertetése és elemzése, Selymes József atya műsora, itt, a Mária Rádióban

Nagy-nagy szeretettel köszöntöm a kedves rádióhallgatókat így nők napja után remélvén azt, hogy a sok jókívánságot és ünneplést követően imádkoztak is a nőkért, mert ha nem, akkor a nők nem lesznek jobbak, mint eddig voltak, sőt. Én viszont biztosítom őket arról, hogy imáimban megemlékeztem róluk, de nem csak most, hanem máskor is, mivel a Szűzanya több látnoknak említést tesz a nők fontos szerepéről az emberiség történetében. Nem szabad elfelednünk, hogy rajtuk sok múlik. Éppen ezért nagyon fontos nekik odafigyelniük, hogy milyen példával járnak elől. Ennyit a nőkről.

S most nézzük a Szűzanyát, a nők igazi modelljét, aki nem csak a nők számára, de minden ember számára is igazi példakép a Krisztus-követésben. A történelem folyamán Isten nagyon sok helyre elküldte Őt, kiválasztott, szeretett leányát, hogy figyelmeztesse az emberiséget a bűnös életforma tragikus következményeire. Így történt meg, hogy 1973 júniusában a Szűzanya megjelent Akitában, Japánban. Akitáról sajnos nem sokan hallottak – legalább is az én eddigi kutatásaim eredményei ezt bizonyítják –, holott az akitai jelenések prófétikus jelentősége nem kisebb a fatimai és más, az Egyház által elfogadott jelenések jelentőségénél.

Amit megfigyeltem a próféciaik esetében, hogy a gonosznak minden egyes alkalommal sikerül fékeznie a jelenések széles körben való megismertetését és jelentőségének csökkentését is. Na persze nem azért, mintha ennek törvényszerűen így kellene lennie vagy, mert ő, a Sátán, olyan profi, hogy senki sem tudja lezárni előtte a sorompót. Ó, nem, hanem mert mi vagyunk a gyengék. Mi vagyunk gyávák a próféciaik terjesztésében, közömbösek és emberi gondolkodásunkban félrevezetettek. Igen, félrevezetettek a gonosz lélek által, még ha olykor nem is tűnik úgy.

Emlékezzünk csak vissza arra az evangéliumi eseményre, amikor az Úr Jézus megjövendöli az Ő szenvedését. Péter félrevonja, és a következőket mondja neki tiszta szeretetből és sajnálatból:

– „Ments' Isten, Uram, ez nem történhetik meg Veled!”

És erre a gyöngéd és féltő szeretet-geisztusra a válasz nagyon kemény, mely Jézus ajkáról hangzik el:

– „Távozz tőlem, Sátán, mert emberi módon gondolkodol, és nem Isten akarata szerint!”.

Hú de kemény, nem? Vajon miért ilyen kemény Jézus válasza egy ilyen mélyen szeretett geisztusra, ami Péter szíve mélyéről fakad fel, mint az őszinte szeretet bizonyossága csodált mestere felé. Azért, mert ebben az esetben, amint azt az Úr Jézus pontosan kifejti: csupa emberi gondolkodásról van szó, mellőzve minden isteni tervet, s ez a biztos kárhozat felé vezető nagyon gyors út. Tehát ne gondoljuk azt, hogy mi csak úgy packázhatunk Isten választott küldötteivel, a látnokokkal tetszetős szólamok mögé bújván, mintha minden alkalommal Isten tiszta Evangéliumát akarnánk megvédeni. Itt cseng újra és újra a fülemben az a nagyon sokak által elcsépelte frázis:

„Nincs szükségünk jelenésekre, próféciaikra, látnokokra. Ott az Evangélium, melyben minden benne van, Jézus mindent elmondott már nekünk, ami az üdvösséghez szükséges.”

Még folytathatnám az ilyen és hasonló olcsó frázisokat. Az igaz, hogy az Evangéliumban minden benne van, amint azt Jézus el is mondja a látnokoknak, válaszul éppen azok számára, akik ilyen és hasonló frázisok mögé bújnak, csak éppen az a baj, hogy bennünk nincs az Evangélium! Isten éppen azért küldi a prófétákat, hogy ezt világosan a tudunkra adja, mert ha az Evangélium bennünk lenne, azaz szerinte élnénk, akkor az országunk, amelyben élünk, és a keresztény Európa meg az egész keresztény világ nem Szodoma és Gomora képét festené, hanem erkölcsileg valami szebbet és jobbat mutatna. És most én még visszafogott is voltam az összehasonlításban a példát illetően, amikor ezt a két perverz várost hoztam példának, mely a pusztulás martaléka lett, mert az Úr Jézus egyes üzeneteiben azt mondja – és én teljes mértékben hiszem, mivel nap, mint nap látom –, hogy rosszabbak vagyunk Szodománál és Gomoránál.

Aki nem rendszeres hallgatója műsoraimnak, az esetleg azt gondolhatná az eddig elhangzottak után, hogy ez a Selymes atya egy igazi vészpróféta és nagyon borúlátó. Hát egyáltalán nem vagyok sem vészpróféta, sem pedig borúlátó, mert az, amit néha negatív példaként felhozok, a valóságnak sajnos csupán csak tíz százaléka, vagy még annyi sem. Mi lenne, ha az egész farkast bemutatnám, s nem csak az első lábát?

Nézzük a következőkben Akitát, ezt a japán kisvároskát, amely sajnos eléggé a feledés homályába merült, holott a Szűzanya nagyon komoly felszólítást intézett ehhez, a mindkét fülére süket világhoz. A jelenések 1973 júniusában kezdődtek el. Agnes Katsuki Sasagawa nővér, amikor szentségimádásra kinyitotta a tabernákulumot, hirtelen igen erős fény töltötte meg a kápolnát – ez pontosan Urunk Mennybemenetelének az ünnepén történt – és folytatódott még a következő három napon is. Az egyik ilyen alkalommal Agnes nővér azt látta, hogy angyalok állnak félkörben az Oltáriszentséget ünnepeelve az oltárnál. Majd ugyancsak júniusban még Agnes nővérnek megjelent az őrangyala is, amikor betegen feküdt a kórházban, és üzeneteket adott neki. Az őrangyala jelenésével egy időben Agnes nővér bal tenyerén kereszt alakú seb keletkezett és elkezdett vérezni. A júliusi hónapban, ugyancsak 1973-ban a Mária-szobor jobb kezén megjelent egy vérző seb. Agnes nővér őrangyala magyarázta meg, hogy a Szent Vér mennyire lényeges a bűnösök megtérésében és a bűnök kiengesztelésében. 1973. szeptember 23-án a szobor egész felülete izzadni kezdett és nedvessé vált. Mindkét szeme megtelt könnyel, és könnyek árja folyt le az arcán. A kápolnát édes, kellemes illat töltötte meg. Ez többször előfordult más személyek jelenlétében is. John Ito, a niigatai egyházmegye püspöke – mely egyházmegyéhez tartozik Akita is – szintén tanúja volt ennek és más rendkívüli eseményeknek. Az akitai fából faragott Mária-szobor összesen százegy alkalommal sírt rendes és vérkönyveket is. Hallgassuk most meg az egyik szemtanúnak, Kichido újságírónak az élménybeszámolóját, aki szintén jelen volt az egyik ilyen csodás esemény alkalmából!

Kichido Fujimoto szemtanú így írja le élményét:

„Láttam, amint könnyek folytak végig a Mária-szobron. Arcáról patakzottak le végig a földgolyón álló lábára. Meg is kóstoltam a könnyeket, erősen sós ízű volt. Az volt a benyomásom, hogy az Istenanyának különleges üzenete van számomra és mások számára is. Ha egy földi anya gyermekei előtt sír, akkor nagyon komoly oka van rá. Úgy értem, ha égi Édesanyánk egy szobrán ontja könnyeit, akkor sürgős mondanivalója van mindannyiunk számára.”

Azt gondolom, hogy ez az újságíró nagyon szépen és röviden, de ugyanakkor lényegre törően összefoglalta és elmondta, hogy mi Istennek a célja ezekkel a jelenésekkel. A következő üzenet, amit szintén be fogok játszani, semmivel sem enyhébb fajsúlyra – ha fogalmazhatok így –, mint a napjainkban kapott próféciák, beleértve az ír látnoknőnek a próféciáit is. De hallgassuk, hogy mit mondott a Szűzanya 1973. október 13-án Agnes nővérnek:

„1973. október 13-án Sasagawa nővér különösen komoly üzenetet kapott a világ számára: » A rátok kiszabott büntetés példátlan lesz. Rosszabb lesz, mint az özönvíz. Az égből tűz fog esni, az emberiség nagy része megsemmisül. Ha az emberek nem térnek meg, mindez bekövetkezik. « ”

Valóban, ha egy kicsit elgondolkodunk az előbb hallottak fölött, félelmetes üzenetek, de ezeket az üzeneteket nem én találtam ki. A Mennyei Atya az, aki a Szűzanya által az utolsó eszközt, a félelmet is beveti, hogy megtérítsen bennünket és így megmentsen a pokol tüzétől. Maga az Úr Jézus több alkalommal válaszol nekünk a félelem kérdésére több látnok üzenetei által, mert Ő maga is jól tudja, hogy sokakat közülünk félelemmel töltenek el ezek az üzenetek. Az egyik üzenetben így szól:

„Imádkozzatok mindnyájan, mert imáitok megkönnyítik majd ezen idő súlyosságát, amely még enyhíthető. Tudom, hogy sokan félnek, de félniük is kell – mondja az Úr Jézus –, de csak akkor, ha nem tiszta a szívük.”

Egyébként az üdvös félelemről a Biblia nagyon sokat beszél. Csupán az Ószövetségben több, mit hatszázszor fordul elő ez a kifejezés, de az Újszövetségben is megtalálható majdnem százszor. Azt viszont tudjuk, hogy a Bibliában – beleértve az Ószövetséget és az Újszövetséget is – háromszázhatvanöttször fordul elő ez a kifejezés, hogy „Ne féljete!””, tehát minden napra van egy „ne féljete”. Annak, aki Istent szereti, és parancsai szerint igyekszik élni, nincs mitől félnie. Ezt a Szűzanya Medjugorje-ban rengetegszer megismételte már.

Befejezésül engedjük megszólalni Mózes, aki így szól a választott néphez a Kivonulás könyvének 20. fejezetében:

„Ne féljete, Isten azért jött, hogy próbára tegyen, és felébressze bennetek az iránta való félelmet és így elkerüljétek a bűnt.”

Isten egyedüli célja ez és a prófétákat is azért küldi, hogy megtanuljunk félni és szeretni az Istent.

Én ezennel búcsúozom a kedves rádióhallgatóktól, további áldott nagybajtöt kívánván mindnyájuknak, és főleg azt, hogy féljék és szeressék az Istent.

A viszonthallásra!

Kedves hallgatóink Selymes József atya műsorát hallották, *Kitekintés a jelenések világára* címmel.